

GŁOS ROBOTNICZY

ORGAN KW I KŁ POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

NR 147 (3089) ROK X

ŁÓDŹ, ŚRODA 23 CZERWCA 1954 ROKU

CENA 15 GR

Tkacze przodują w realizacji planów półrocznych

Tkacznia jest drugim z kolei oddziałem ZPB im. Marchlewskiego, który przed terminem wykonał zadania planu półrocznego. Załoga tego oddziału pracuje na poczet drugiego półrocza br.

Do przedterminowego wykonania planu półrocznego w poważnym stopniu przyczynili się zespoły majsterskie Ignacego Marciniaka, Stanisława Janiaka — inicjatora współzawodnictwa pod hasłem „Każdy pracownik dobrym gospodarzem na swoim stanowisku robotniczym” oraz Mariana Kajdasa. Zespoły te już w drugiej połowie maja wykonały plany półroczne.

Słowa pełne uznania za rzetelną pracę należy skierować również pod adresem tkaczek — Zofii Skapskiej, Ireny Ci-checkiej, Wandy Bobolewskiej i Janiny Jagliello.

O przedterminowym wykonaniu planu półrocznego zameldowała także załoga tkalni zakładowej Zakładu „A” ZPB im. Stalina. Do końca miesiąca wyprodukowała ona dodatkowo ponad 134 tysiące metrów tkaniny.

— Dzięki realizacji zobowiązań powziętych na czesie II Zjazdu partii i Maja — pisze korespondent Hajdukiewicz — załoga tkalni ZPB im. Bardowskiego wykonała przed terminem zadania półroczne. Do tego sukcesu szczególnie przyczynili się tkacze: Eugeniusz Szmidt, Jan Krzemiński, Kazimierz Butwicki, Zygmunt Gabrysiak i inni.

O wypełnieniu zadań półrocznych donoszą również załogi ZPDZ im. Kasprzaka oraz Zakładów Pomocniczych Łódzkiego Zjednoczenia Instalacji Przemysłowych.

Na konferencji w Genewie

GENEWA, 22. 6.

We wtorek po południu pod przewodnictwem delegata radzieckiego, ambasadora Nowikowa, odbyło się kolejne posiedzenie w ścisłym gronie, poświęcone zagadnieniu Indochin.

Jak informują w kolach dyplomatycznych, głównym przedmiotem wtorkowych obrad była sprawa składu i funkcji komisji nadzorczej państw neutralnych oraz stosunku między komisją państw neutralnych a komisją mianowaną.

Indonezja żąda likwidacji unii z Holandią

HAGA, 22. 6.

Dnia 22 bm. indonezyjska delegacja rządowa z ministrem spraw zagranicznych Sunarzo na czele udała się samolotem do Hagi, gdzie przeprowadzić ma rozmowy w sprawie likwidacji unii holendersko-indonezyjskiej oraz układów konferencji „okrągłego stołu”, jak również w sprawie przyłączenia zachodniego Irianu (zachodnia część Nowej Gwinei) do Republiki Indonezyjskiej.

Prasa indonezyjska publikuje rezolucje wielu organizacji, domagające się natychmiastowej likwidacji unii holendersko-indonezyjskiej oraz anulowania specjalnych praw kolonizatorów w Indonezji.

Minister spraw zagranicznych Sunarzo w rozmowie z przedstawicielami prasy oświadczył, że program rządu Republiki Indonezyjskiej przewiduje likwidację unii z Holandią.

Gwatemala domaga się wcielenia w życie uchwały Rady Bezpieczeństwa

Delegat Gwatemali w Organizacji Narodów Zjednoczonych dr Castillo Arriola wystosował w dniu 22 czerwca nowe pismo do Rady Bezpieczeństwa. W piśmie tym dr Arriola zawiadamia Radę Bezpieczeństwa, że uchwała Rady z 20 czerwca przewidująca, że działania wojenne w Gwatemali ma być położony kres, nie została wykonana. W związku z tym Gwatemala zwraca się do Rady Bezpieczeństwa z prośbą o podjęcie kroków koniecznych do wcielenia w życie jej uchwały.

Z Międzynarodowych Targów Paryskich

NA ZDJĘCIU: prezydent Francji — Coty z gwiazdą stołską polską na Międzynarodowych Targach Paryskich. Fot. — CAF

Obrady Europejskiej Konferencji Związków Zawodowych

BERLIN, 22. 6.

Na Europejskiej Konferencji Związków Zawodowych toczy się dyskusja nad referatem sekretarza generalnego SFZZ, Louis Saillanta. (Referat podajemy na str. 2).

Delegaci związków zawodowych Czechosłowacji, Rumunii, Bułgarii i Węgier zapoznali uczestników konferencji z sukcesami mas pracujących w dziedzinie pokojowego rozwoju tych krajów i w walce o pokój, przeciwko utworzeniu „europejskiej wspólnoty obronnej”, która stanowiłaby groźbę dla wszystkich narodów Europy.

Delegaci mas pracujących Holandii, Belgii, Norwegii i Danii poświecili swe przemówienia walce narodów tych krajów przeciwko planom wojennym imperialistów. O pokój i przyjaźń między narodami europejskimi, o poprawę warunków bytu ludzi pracy.

Na posiedzeniu przemawiała również przedstawicielka Polski, Zofia Wasilkowska.

Obrady trwają.

Burza o niezwykle sile szalała nad Gdynią

GDYŃA, 22. 6.

21 czerwca br. przeszła nad Gdynią i pobliską okolicą prawie 2-godzinna niezwykle silna burza deszczowa, która spowodowała w mieście duże zniszczenia.

Nawierchnia kilku ulic w Gdyni została częściowo zerwana. Ulica Czerwonych Kosynierów została zasypana w kilku miejscach naniesionymi przez wodę zwalami piasku o wysokości od 50 cm do 110 cm.

Na ulicy Czerwonych Kosynierów, koło dworca kolejowego autobus miejski, który stanął w czasie ulewy, zasypany został w ciągu 15 minut piaskiem na wysokość jednego metra. Pod wiaduktem w Gdyni woda dochodziła do 2 metrów. Sytuację pogorszał fakt zasypania przez stopy kamieni i żwiru otworów kanalizacyjnych, wskutek czego woda w wielu miejscach nie miała odpływu.

W jednej z dzielnic Gdyni — Obłuzu, woda zmyła dwa domy mieszkalne oraz zalała

Dziś spotkanie Mendes-France — Czu En-lai

PARYŻ, 22. 6.

Agencja France Presse donosi, że premier Mendes-France udaje się 22 bm. do Berna, gdzie w dniu następnym spotka się z ambasadorem francuskim z min. Czu En-lai'em.

Na „Dni Morza”

NA ZDJĘCIU: członkowie zespołu pieśni i tańca Marynarki Wojennej (dziewczeta w strojach starogdańskich).

CAF — fot. Ukielewski

Do zniw gotowi, gorzej ze sprzętem omlotowym

W roku bieżącym remont maszyn żniwnych w PGR naszego województwa przebiega o wiele sprawniej niż w latach ubiegłych.

Obecnie gotowe już całkowicie do kampanii żniwnej są takie zespoły, jak: Ruda, Deboleka, Leszno, Łódź i Rogów. Do końca końca remont maszyn żniwnych w zespołach Babsk, Strzałków, Czerniew i Moszczanica. Nieco więcej do remontu pozostało jeszcze sprzętu w zespołach Błonie i Wenecja, ale załogi warsztatowe tych zespołów zobowiązały się ukończyć remonty maszyn żniwnych na dzień 1 lipca br.

We wszystkich zespołach Łódzkiego Zjednoczenia PGR przystąpiono także do remontu młocarni i lokomobili. Trudności polegają tu na braku drewna, którego PGR naszego województwa otrzymały niedostateczną ilość. Ministerstwo PGR winno jak najszybciej zaprzężyć warsztaty PGR woj. łódzkiego w drewno, gdyż od szybkiego przydziału drewna zależy terminowe wykonanie remontu młocarni.

Do remontu lokomobili brakowało blachy i rur płomieniowych. Ostatnio Zjednoczenie PGR otrzymało już blachę i obecnie przystąpiła do poszczególnym zespołom. W dalszym ciągu brakuje rur płomieniowych. Centrala Zaopatrzenia Rolnictwa winna jak najszybciej dostarczyć rury płomieniowe.

Dostarczymy więcej mleka i mięsa dla miast

W ostatnich dniach napływa do naszej redakcji coraz więcej listów i zobowiązań od kobiet wiejskich, które w odpowiedzi na apel robotniczy łódzkich i pabianickich postanowiły w całej pełni wykonać obowiązkowe dostawy mleka i żywności, aby w ten sposób jeszcze silniej utrwalać sojusz robotników i chłopów. Przytaczamy tekst listu pracującej chłopek z Grzybowa:

„My, kobiety z gromady Grzybów, gminy Dobrzelin, pow. kutnowskiego, zorganizowane w Kole Gospodyń Wiejskich, postanawiamy ująć sprawę dostaw mleka w swoje ręce. Do dnia 22 lipca zobowiązujemy się dostarczyć robotnikom ponad plan 18 tys. litrów mleka.

Możecie być pewne, drogie

siostry — wieśniarki z Łodzi i Pabianic, że zobowiązanie swoje wykonamy w terminie, bo wspólnie chcemy pracować i budować szczęście dla naszych dzieci.

Wzywamy wszystkie Kola Gospodyń w naszym powiecie do pójścia w nasze ślady”.

Podpisały: przewodnicząca Kola Gospodyń, M. Kempka, W. Kempka, Helena Dalek, Anieli Jarota, Maria Ambroziak, Wanda Kołczyńska, Jadwiga Marciniak, Maria Pawłata i Danuta Zakęta.

Cenne zobowiązania podpływały także kobiety pracujące z gminy Sobótka, w powiecie łęczyckim, które postanowiły półroczny plan dostaw mleka wykonać do 28 czerwca. Dzielnice współzawodniczą z nimi członkinie Kola Gospodyń Wiejskich z Topoli Królewskiej. Kobiety wiejskie coraz ofiarniej wykonują swe obowiązki.

Trzydniowa konferencja kierowników świetlic

W dniu wczorajszym w gmachu Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej rozpoczęła się trzydniowa kurso-konferencja kierowników gminnych i gromadzkich świetlic wiejskich.

Celem narady jest omówienie wytycznych do pracy kulturalno-oświatowej w okresie akcji żniwno-omlotowej.

W trakcie zajęć praktycznych kierownicy świetlic zapoznają się z dwoma formami pracy świetlicowej w czasie akcji żniwno-omlotowej — pracą propagandową oraz pracą brygady agitationalnej.

Kopalnia torfu w Otrębusach (woj. warszawskie)

Kopalnia torfu w Otrębusach GS w Brwinowie zaopatruje w torf chłopów, przemysł terenowy oraz okoliczne cegielnie. Dzięki długofalowym zobowiązaniom robotników plan roczny wydobycia torfu zostanie wykonany do dnia 22 lipca br. Do końca sezonu załoga kopalni wydobydzie 300 ton torfu ponad plan.

NA ZDJĘCIU: brygada Tadeusza Bartosiewicza przy pracy.

CAF — fot. Płodkowska

Wycieczka po Polsce uczestników międzynarodowego spotkania architektów

KRAKÓW, 22. 6.

W dniu 22 bm. w godzinach przedpołudniowych wycieczka uczestników międzynarodowego spotkania architektów, bawiąca w Krakowie, zwiedziła kombinat im. Lenina i miasto Nową Huta.

Po obejrzeniu ze szczytu jednego ze wzgórz panoramy budującego się miasta i obiektów przemysłowych goście udali się autokarami drogą wiodącą przez kombinat. M. in. uczestnicy wycieczki zainstalowali się w postępi budowy wielkich pieców. Ze szczytu pobliskiego kopca Wandy goście jeszcze raz obejrżeli panoramę zakładów i miasta oraz wysłuchali wyjaśnień głównego dispecera budowy kombinatu, inż. Stefana Wojnarskiego.

Czy wiecie, że...

...obniżenie kosztów własnych produkcji w naszym przemyśle w ciągu jednego roku zaledwie o jedną dziesiątą część procenta — to uzyskanie sumy 130 milionów złotych?

...za sumę uzyskaną z obniżenia kosztów własnych produkcji w naszym przemyśle w ciągu roku tylko półtora procenta, można by wybudować 105 tysięcy izb mieszkalnych, to jest tyle, ile posiada ich np. cały Stalinogród?

...nasze elektrownie zużywają na wyprodukowanie 1 kilowatogodziny około 200 gramów węgla więcej niż elektrownie ZSRR? Gdyby załogi naszych elektrowni zbliżyły się do radzieckich wskaźników zużycia węgla — to w ciągu roku zaoszczędzilibyśmy około 1 milionów ton węgla.

STALINOGROD, 22. 6.

Grupa zagranicznych architektów i działaczy samorządowych, bawiąca dotąd na Wybrzeżu, w dniu 22 bm. przybyła do Stalinogrodu. Goście zwiedzili tu m. in. osiedle im. Marchlewskiego oraz Plac Młodzieży im. Bolesława Bieruła. Następnie odbyli przejażdżkę po Śląsku zapoznając się z nowym, wznoszonym przede wszystkim tu dla potrzeb górników i hutników budownictwem mieszkaniowym. Goście zagraniczni zwiedzili ponadto wojewódzki park kultury.

Zjednoczyć masy pracujące całej Europy do walki o pokój i podniesienie stopy życiowej

Przemówienie L. Saillanta na konferencji europejskich zw. zaw.

BERLIN, 22. 6. 20 bm. na konferencji europejskich związków zawodowych sekretarz gen. Światowej Federacji Zw. Zaw. Louis Saillant wygłosił referat: „Rola i zadania związków zawodowych w walce o pokój i podniesienie stopy życiowej mas pracujących”, w którym powiedział m. in.:

Jedną z głównych przyczyn panującego w Europie głębokiego zaniepokojenia jest remilitaryzacja okrojonej Europy, naziwskich Niemiec zachodnich.

Masy pracujące i liczne organizacje związkowe w całej Europie, które w sprawie solidarności międzynarodowej przeciwstawiają się energicznie agresywnym polityce, będącej źródłem podziału Niemiec, polityce, która burzy solidarność europejską i stwarza zagrożenie dla Europy, której okrojenie dyspozycyjności znajduje się w USA.

Polityka zwolenników „zjednoczenia Europy” przejawia się nie tylko w tworzeniu „europejskiej wspólnoty obronnej”, lecz także w tworzeniu takich wspólnot, jak „europejska wspólnota węgla i stali” i inne.

Na przyszłość gospodarczej polityka ta ma na celu podporządkowanie ekonomii europejskiej finansiom i przemysłom USA, stworzenie podstawy gospodarczej dla realizacji agresywnych planów. Ta polityka „zjednoczenia Europy” jest szkodliwa dla najwęższych interesów mas pracujących.

W ostatnich latach w Europie zach. znacznie wzrosły podatki. W okresie od 1951 do 1953 roku bezpośrednie podatki we Francji wzrosły o 43 proc., podatki pośrednie — o 37 proc., we Włoszech bezpośrednie podatki wzrosły o 30 proc., pośrednie — o 38 proc., w Norwegii bezpośrednie — o 41 proc., w Anglii bezpośrednie — o 27 proc., pośrednie — o 16 proc.

Z wojskowego punktu widzenia polityka „zjednoczenia Europy” znajduje swój wyraz w wysiłku zbrojeniowym, co z kolei oznacza wzrost wydatków na cele wojskowe.

W Europie zachodniej nieustannie wzrasta bezrobocie. Kontynuowanie polityki tzw. „zjednoczenia” krajów Europy zachodniej może grozić zlikwidowaniem niektórych gałęzi przemysłu. W wyniku konkurencji ze strony przemysłu zachodniego — niemieckiego, lepiej wyposażonego i lepiej zorganizowanego i który mniej płaci swoim robotnikom, uciერი poważnie wiele gałęzi przemysłu francuskiego, włoskiego i belgijskiego. Nie ulega wątpliwości, że utworzenie „europejskiej wspólnoty obronnej” doprowadziłoby do obniżenia stopy życiowej mas pracujących.

Istotną gwarancją pokoju w Europie jest zorganizowanie zbrojowego bezpieczeństwa

wszystkich krajów Europy, niezależnie od ich ustroju społecznego, bez panowania takiego czy innego kraju.

Tędyż system uniemożliwiłby każdą agresję ze strony militarystów niemieckich. Zorganizowane w ten sposób zbrojne bezpieczeństwo opiera się na następujących zasadach:

a) Pokój jest niepodzielny. Aby zbrojne bezpieczeństwo mogło być zrealizowane, powinno się ono opierać na współpracy wszystkich bez wyjątku państw europejskich. Wymaga ono pokojowego współistnienia państw o różnych ustrojach społecznych.

b) Nieingerowanie w wewnętrzne sprawy innych krajów. Niepodzielność jest wszelką ingerencją mającą na celu zapobieżenie zmianie wewnętrznego ustroju jakiegokolwiek państwa lub inspirowanie takiej zmiany. Należą do tego ingerencje w politykę państw, które podpisały układ o bezpieczeństwie zbrojowym. Tak na przykład niepodzielność jest ingerencją w taki układ obrony państwa, który podpisał układ o bezpieczeństwie zbrojowym.

c) Równości państw. Zbrojne bezpieczeństwo powinno być zorganizowane w taki sposób, aby żadne z państw nie miało możliwości narzucenia swojej woli innym, w danej chwili słabszym państwom, które podpisały układ o bezpieczeństwie zbrojowym. Tak na przykład niepodzielność jest ingerencją w taki układ obrony państwa, który podpisał układ o bezpieczeństwie zbrojowym.

d) Rokowania. Każde państwo podpisujące układ o bezpieczeństwie zbrojowym powinno, w wypadku sporu z innym sygnatariuszem układu, zobowiązać się do nierozstrzygnięcia sporu na swoją korzyść. Zbrojne bezpieczeństwo wymaga, aby rozstrzygnięcia sporów odbywały się metodą pokojową, drogą rokowań.

e) Stopniowe i kontrolowane rozbrojenie. Organizacja zbrojowego bezpieczeństwa powinna stworzyć atmosferę zaufania i doprowadzić do znaczącej redukcji zbrojeń państw korzystających z wzajemnej pomocy. Zbrojne bezpieczeństwo i rozbrojenie są nierozdzielne.

Polityka zbrojowego bezpieczeństwa w Europie otworzy perspektywę stopniowego rozbrojenia, co pozwoli na zaspokojenie palących potrzeb społecznych.

Aby nie dopuścić do nowej wojny światowej — powiedział w zakończeniu Saillant — sekretarz SPZZ proponuje:

1 aby uczestnicy tej konferencji zwrócili się do mas pracujących Europy z apelem o wyrażenie do natychmiastowego podjęcia wszelkich kroków w celu zjednoczenia mas pracujących w aktywnej walce przeciwko „europejskiej wspólnocie”

nocie obronnej”, przeciwko remilitaryzacji Niemiec zach., o bezpieczeństwo zbrojne w Europie, o szeroką wymianę handlową między Zachodem i Wschodem, o pokój;

2 aby uczestnicy konferencji wezwali masy pracujące Europy i całego świata do wyrażenia żądań natychmiastowego przerwania doświadczeń z bronią atomową i wodnorodzą oraz zakazu tej broni, która zagraża istnieniu ludzkości. Apel ten powinien być skierowany również do amerykańskich mas pracujących, aby zobowiązały się do całkowitego spełnienia swojej roli, przypadającej im w tej walce przeciwko stosowaniu broni atomowej;

3 zorganizowanie przy szerokim udziale międzynarodowego ruchu związkowego kampanii mających na celu uświadomienie masom pracującym, jak wielką groźbą dla bezpieczeństwa narodów Europy i całego świata jest remilitaryzacja Niemiec zachodnich i polityka podziału Europy;

4 wykorzystanie wszystkich możliwości w celu zorganizowania jak najszerzej współpracy organizacji związkowych o różnych orientacjach i w różnych krajach w walce o chleb i pokój, i o wolność;

5 podjęcie wszelkich kroków zmierzających do rozszerzenia wymiany delegacji związkowych w celu pogłębienia wzajemnego zrozumienia między ludźmi pracy różnych krajów i umocnienia międzynarodowej solidarności klasy robotniczej.

Azjatyckie marionetki zobowiązały się pracować na rzecz wywiadu USA

PEKIN, 22. 6.

Centralna Agencja Telegraficzna Korei donosi, o zakończeniu tzw. „konferencji” antykomunistycznej narodów azjatyckich, która odbywała się w południowo-koreańskim porcie wojennym Czinhe. W konferencji tej uczestniczyli około 20 tzw. „delegatów” z Filipin, Tajwanu, Wietnamu, Badańskiego, Makao, Wysp Riukiu i innych.

„Konferencja” wezwala rządy krajów azjatyckich do zdławienia walki narodów o wolność i niepodległość. Pod pozorem „wymiany informacji” antykomunistycznej uczestnicy „konferencji” zobowiązali się faktycznie pracować na rzecz wywiadu amerykańskiego.

Już sam skład „konferencji” świadczy o jej całkowitym fiasku. Nie brali w niej udziału oficjalni przedstawiciele krajów azjatyckich. Usiłując zamaskować swoje niepowo-

Odpowiedzialność za agresję przeciwko Gwatemali spada na USA

Artykuł dziennika „Prawda”

W „Prawdzie” z dnia 22 bm. ukazał się artykuł „Odpowiedzialność za agresję przeciwko Gwatemali spada na Stany Zjednoczone”, w którym autor pisał m. in.:

Bez względu na wykrety dyplomatów amerykańskich i wypaczenie faktów przez ich propagandystów, cały świat widzi, że zbrojny napad na Gwatemalę był inspirowany, przygotowany i przeprowadzony przez amerykańskie koła rządzące rękami ich najemnych band. Na kilka dni przed wtargnięciem tych zbrojnych band do Gwatemali prasa amerykańska rozdmuchiwała prowokacyjne pogłoski o rzekomym „buncie” w armii gwatemalskiej. Wkrótce

okazało się, że było to złośliwym i rozmyślnym kłamstwem. Takim samym kłamstwem okazały się podawane przez agencje amerykańskie wiadomości o „powstaniach”, jakie rzekomo wybuchły w Gwatemali jednocześnie z wtargnięciem agresorów. Rząd Gwatemali oficjalnie zaprzeczył temu oszczerstwu rozgłaszanemu przez Departament Stanu USA.

Podając szereg faktów, autor podkreśla, że bazy interwencji znajdują się w Hondurasie i Nikaragui, sam zaś interwencja otrzymała pieniądze i broń od Amerykanów i — jak oświadczył korespondent „New York Times” — „główny przedstawiciel dla spraw informacji” sił interwencyjnych, niejaki Portillo — siły te czerpią „nadzieję i optymizm” z polityki amerykańskiej.

W świetle bezspornych faktów — pisze dalej autor — jakże niezrozumiałe są próby przedstawicieli USA, Lodge’a, który w Radzie Bezpieczeństwa usiłuje przedstawić wypadki w Gwatemali jako „powstanie”. Światowa opinia publiczna doznała już do wniosku, że interwencja w Gwatemali jest dziełem agresywnych sił Stanów Zjednoczonych i ma na celu obalenie ustalonego przez naród gwatemalski ustroju.

Agresja przeciwko Gwatemali — stwierdza „Prawda” — wywołała oburzenie we wszystkich krajach świata. Narodziła się w niej nie tylko groźba dla bezpieczeństwa krajów Ameryki Łacińskiej, lecz również groźba dla bezpieczeństwa międzynarodowego. We wszystkich krajach szerzy się ruch protestu przeciwko napadom na Gwatemalę. Szerokie koła społeczeństwa w krajach Ameryki Łacińskiej w oburzeniu piętnują podjęcie przez Stany Zjednoczone i ich marionetki zbrojny napad na Gwatemalę.

Z głębokim współczuciem śledzą narody świata bohaterką walkę narodu gwatemalskiego. Cały świat wie, że naród gwatemalski walczy przeciwko interwencji zbrojnej, usiłującemu zniszczyć jego wolność i niezawisłość, lecz również prawa

narodów wszystkich krajów — małych i wielkich — do wybrania sobie ustroju według własnego upodobania.

Przed opinią publiczną całego świata — pisze w zakończeniu „Prawda” — amerykańskie koła rządzące występują jako agresorzy przeciwko narodowi małej Gwatemali. Agresorzy ci nie unikną odpowiedzialności za popełnione w stosunku do Gwatemali zbrodnie, za rozmyślnie zaplanowaną interwencję zbrojną, za rozpętanie zbrodniczej wojny w tym rejonie kuli ziemskiej.

MOSKWA, 22. 6.

Żądamy zakazu produkcji i gromadzenia zapasów broni masowej zagłady

SZTOKHOLM, 22. 6.

W Sztokholmie opublikowano komunikat z posiedzenia międzynarodowej konferencji na rzecz osłabienia napięcia w stosunkach międzynarodowych, odbytego 20 czerwca. Przewodniczył deputowany do parlamentu, członek kierownictwa Włoskiej Partii Socjalistycznej, R. Lombardi.

Pierwszy zabral głos delegat japoński, profesor uniwersytetu tokijskiego, Jositaro Hirano. Broń atomowa — oświadczył on — jest groźbą dla ludzkości zarówno w czasie pokoju, jak i w czasie wojny. Stanowi ona groźbę dla suwerenności narodowej i niezawisłości wszystkich narodów, narusza normy wolności żeglugi na pełnym morzu.

Prof. Hirano mówił dalej o militarystyce Japonii i o rozszerzeniu sieci baz amerykańskich w jego kraju. Bazy te istnieją obecnie w Japonii 850.

W zakończeniu mównica stwierdził:

1. Żądamy, aby pięć wielkich mocarstw oraz pozostałe kraje doprowadziły do zakazu produkcji i gromadzenia zapasów broni masowej zagłady.

2. Wzywamy wszystkie organizacje i poszczególne oso-

biści zainteresowane w obronie pokoju, aby doprowadziły do wyrażenia zgody swych rządów na uregulowanie takiego zakazu.

3. Domagamy się, aby rząd każdego kraju opublikował dane dotyczące energii atomowej i aby przyczynił się do wykorzystania energii atomowej do celów pokojowych, gdy tylko broń atomowa zostanie zakazana.

4. Żądamy utworzenia międzynarodowej organizacji, która by zbadała sprawę bezpieczeństwa ludności wysp Marshalla oraz równocześnie zrealizowała choroby spowodowane przez eksperymenty na Bikini i zrzucenie bomby na miasto Hiroszimę i Nagasaki.

5. Pragniemy również wyrazić się do uczonych wszystkich krajów, aby eksperci i lekarze rozpatrzyli ten problem i w ten sposób przyczynili się do utrzymania pokoju na całym świecie.

Były profesor uniwersytetu szteńskiego, Angelos Angelopoulos, wskazał, że głównymi przyczynami napięcia międzynarodowego są wysiłki zbrojne i wojenny charakter ekonomii amerykańskiej.

Po to, aby znaleźć wyjście z obecnego impasu, mównica zaleca współpracę między Wschodem a Zachodem, w szczególności w dziedzinie handlu. Współpraca ta umożliwiałaby rozwiązanie innych problemów, takich jak rozwój krajów zacofanych i wykorzystanie energii atomowej do celów przemysłowych.

Narody potępiają interwencję w Gwatemali

NOWY JORK, 22. 6.

Jak donosi dziennik „Daily Worker” z m. Meksyku, przywódca Konfederacji Pracy Ameryki Łacińskiej — Lombardo Toledano wezwał narody wszystkich krajów Ameryki Łacińskiej do udzielenia poparcia rządowi Gwatemali.

Lombardo Toledano potępił interwencję przeciwko Gwatemali i scharakteryzował ją jako dążenie rządu Stanów Zjednoczonych do obalenia ustalonego przez naród gwatemalski ustroju.

Santiago (Chile), że wiele organizacji robotniczych oraz młodzieżowych uchwaliło rezolucję wyrażającą solidarność z Gwatemalą.

Chiny

Agresywna awantura monopolistów amerykańskich przeciwko Gwatemali — stwierdza „Prawda” — wywołała oburzenie wśród szerokiej mas narodu chińskiego. Dziennik chiński „Dagunbo” pisze m. in.: Naród chiński z ogromną sympatią śledzi bohaterką walkę narodu gwatemalskiego, broniącego niepodległości i suwerenności swojej ojczyzny.

Włochy

Agresja przeciwko narodowi gwatemalskiemu, dokonana przez najamników imperializmu amerykańskiego, wywołała gniew i oburzenie wśród szerokiej mas narodu włoskiego. Dzienniki postępujące zdecydowanie potępiają agresję i aprobują wystąpienie delegata radzieckiego Carapina w Radzie Bezpieczeństwa w obronie praw narodu gwatemalskiego.

Kuba

Jak donoszą z Hawany, policja rozprzeczła manifestację, która odbywała się pod hasłem obrony Gwatemali. Aresztowano kilka osób.

Chile

Korespondent dziennika „New York Times” donosi z

Robotnicy czechostawscy przyspieszą dostawy maszyn dla Polski

PRAGA, 22. 6.

Członek delegacji Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej na X Zjazd Komunistycznej Partii Czechosłowacji, sekretarz KC KPZR — Edward Ochab, podczas swego pobytu w Pradze przyjął przedstawicieli załogi Witkowskich Zakładów Metalowych im. Klementa Gottwalda.

Przedstawiciele Zakładów im. K. Gottwalda wręczyli Edwardowi Ochabowi wykaz zobowiązań socjalistycznych, podjętych przez załogę dla uczczenia X Zjazdu KPZR. Zgodnie z tymi zobowiązaniami załoga skróciła termin dostaw maszyn i urządzeń dla Polski, jak również termin wykonania montażu trzeciej baterii koksowniczej dla huty „Kościuszko”.

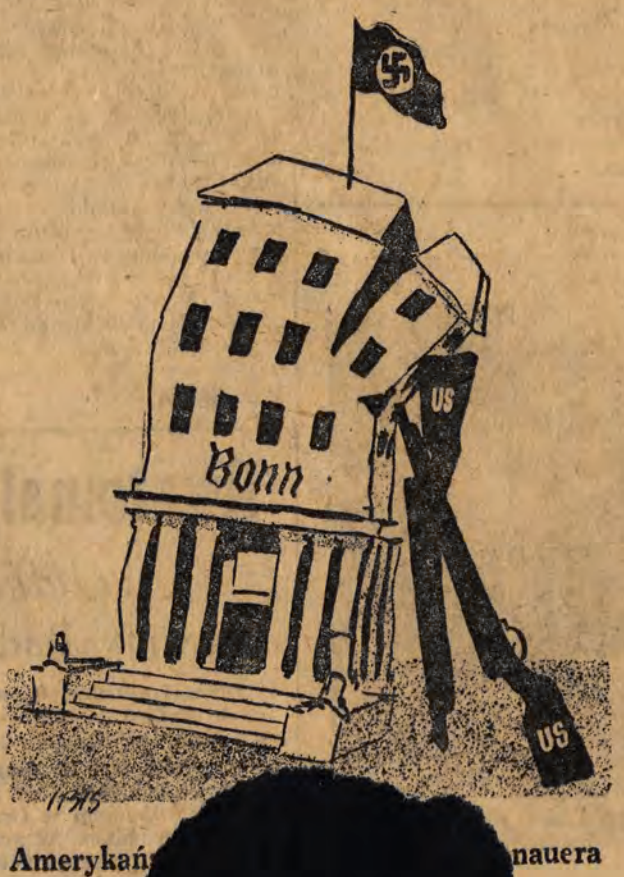
Hindusi protestują przeciwko polityce USA w Indochinach

DELHI, 22. 6.

W całych Indiach odbywają się wiece z udziałem przedstawicieli robotników, chłopów, inteligencji i burżuazji narodowej, na których uchwalane są rezolucje, potępiające politykę USA, zmierzającą do ułomności przywrócenia pokoju w Indochinach.

Rezolucja, uchwalona przez chłopów miejscowości Urawakonda (prowincja Andhra) głosi m. in.: „Obecnie konflikt indochiński stanowi poważną groźbę dla bezpieczeństwa krajów Wschodu. Może on stać się zarzewiem nowej wojny. Stany Zjednoczone bez uzasadnionego powodu ingerują w wojnę indochińską. Dążąc do ustanowienia swego panowania w Indochinach, USA działają na szkodę pokoju między narodami i swoją polityką stwarzają zagrożenie dla życia milionów ludzi. USA usiłują przekształcić Indochiny w nową Koreę”.

Tekst powyższej rezolucji przekazany został ambasadzie Stanów Zjednoczonych w Delhi.

Haniebna rocznica

Założony przed 20 laty obóz koncentracyjny w Berezie Kartuskiej stanowił jedną z najbardziej haniebnych kart zbrodniczej historii rządów sanacji.

Tysiące komunistów, rewolucyjnych robotników, chłopów i inteligentów było torturowano w tym obozie. Wiele z nich straciło życie w łobach karcerów i na placach morderczych ćwiczeń.

Praktyk tych uczyniła się sanacja w swoich hitlerowskich sojuszników. Grupa policjantów z generałem Kordian-Zamorskim przechodziła w tym celu specjalne przeszkolenie w Dachau i Oranienburgu.

Ala Berezę nie świadczyła o sile sanacji. Od pierwszej chwili powstania państwa polskiego burżuazja z niesłychaną zaciekłością walczyła z rewolucyjnym ruchem wyzwoleńczym, obawiając się o swój własny interes.

W maju 1936 roku w celli aresztu policyjnego doreczono mi pismo, w którym wojewoda krakowski zawiadamiał o decyzji o sadzeniu mnie w „miejscu odosobnienia” w Berezie Kartuskiej. Kiedy w dzień później zamknęła się za mną brama obozu, wiedziałem już czym jest to „miejscu odosobnienia”. Wiedziałem, że jest to miejsce tortur, skrupulatnie skopowane z hitlerowskich wzorów. Droge do bramy do bloku aresztanckiego przebywałem w pozycji głębokiego przysiadu z rękami do góry. W bloku w tej samej pozycji musiałem wejść i zejść ze schodów. A rozstawiona pod drzwiami zgraja policjantów nie szczędziła palek, gdzie popadło, po plecach, głowie, rękach.

W tym czasie obóz miał już za sobą dwuletnią historię. Został utworzony w czerwcu 1934 roku po tajemniczym zabójstwie ministra Piekarzkiego, które sanacja wykorzystywała dla aresztowania i osadzenia w o-

bozie setek komunistów, aktywistów robotniczych i chłopskich.

Twórcą Berezę był ówczesny premier Leon Koźłowski.

„Wyróżniał się on — jak pisze publicysta sanacyjny Mackiewicz — specjalnie głośnym śmiechem, którego sekret posiadał, a który na ulicy straszył nerwowe panie i konie”. Ten „wesołek” zakończył swoją karierę w 1936 roku wyjazd do Berlina, gdzie zabiegał u Hitlera o pozwolenie na utworzenie w Polsce rządu kolaboracyjnego.

Tenże Mackiewicz wspominał w Londynie sanacyjne czasy twierdził, że władcy ówczesnej Polski znali dwa lekarstwa na wszystkie dolegliwości państwa: publiczną zbiórkę pleniędzy i Berezę. Coś w tym jest z prawdy. Pompatyczne przemówienia Rydzów i Składkowski nie mogły ukryć faktu, że podstępnie militarystyczny sanacja poza maskaradą zbiorów na FON nie mogła i nie chciała niczego realnego przeciwstawić. Chłopy i dziewczęta z puszkami na taśmach, wskazując na wagonów tramwajowych i kolejowych i zbierając na broń dla żołnierza polskiego, stali się symbolem beznadziejnej słabości państwa rządzonego przez kapitalistów i obywateli.

A podstawowym instrumentem rządzenia była pałka policyjnego stupakaj. Sola w oku sanacji były skape i okrojone prawa i wolności demokratyczne, wywalcone przez masy ludowe w pierwszych latach niepodległości. W miarę jak coraz wyraźniej ujawniała się wewnętrzna niemoc ustroju kapitalistycznego w Polsce, sanacja nie mogła sobie pozwolić na demokratyzację „zbytek”.

Sanacja doprowadziła masy ludowe do niesłychanej nędzy. Trudno dziś wspominać spożywkę te lata głodu, bezrobocia i upokorzenia. W Polsce sanacyjne setki tysięcy robotników przez długie lata nie mogło znaleźć pracy. Oto co o swoim życiu w słynnych „Pamiętnikach bezrobotnych” wydanym w 1933 roku pisze jeden z autorów:

„Wracam wieczorem do domu. Rena z Dziadzi siedzi przy stole i czeka na mnie z kolacją. Spod owieszanej głowy Remy nie wystawia żaden łezek; targany zym pręczyłem bez wahania zerwałem z głową nakryciem... i osłupiałem... włosy obcięte przy skórze. O, jak strasznie wygląda! Chciałem się rzucić na nią i popętnić jakieś szaleństwo, ale się opanowałem... Spodziewałem się, że grom uderzy i zada ci osłupienie. Ale Bóg nie śpieszył się ze swym wyrokiem. Przez chwilę panowała milczenie, które przetrwała żona samooskarżeniem. „Tak, sprędałem włosy, aby kupić chleba, aby mógł zaspokoić” (Pamiętnik nr 11, strona 147).

Nie dużo lepsze było życie tych robotników, którym udało się znaleźć pracę. Instytut Gospodarstwa Społecznego stwierdzał, że „budżet robotnika polskiego najbardziej jest zbliżony do budżetu robotnika hinduskiego w Bombaju (in minus dla Polski)” (Ankieta IGS, strona 109).

Coraz wyraźniej odczuwali ludzie pracy te palące krzywdy, jaką wywierał im ustrój kapitalistyczny, pozbawiając ich pracy, ludzkich warunków życia, spychając na dno nędzy i poniewierki, depczą i trutując wszystkie ich marzenia o lepszym życiu.

Masy pracujące Polski toczyły upartą walkę ze zleniawionymi rządami sanacji. Kierowane przez Komunistyczną Partię Polski masowe strajki robotnicze i wystąpienia chłopskie, krwawe często manifestacje podważywały ostatecnie władzę burżuazji w Polsce.

W bereskiej katowni chcieli fałszywie policyjnie zamykać akty robotnicze, pozbawiać masy rewolucyjnego kierownictwa, zdławić ich opór. System obozów koncentracyjnych był nie tylko instrumentem polityki wewnętrznej sanacji. W niemieckim stopniu był on dla sanacji warunkiem bezkarnego uprawiania antynarodowej polityki sojuszu z Hitlerem, zaprzeczania niepodległości Polski.

Sanacja nienawidziła komunistów. Komuniści bowiem przejęli jej

